Місяцю-князю!
Нічкою темною
Тихо пливеш ти
Стежков таємною...
Ніжно хлюпочеться
Вбздушне море,
Так в нім і хочеться
Змить з серця горе.
Місяцю-князю,
Ти,чарівниченьку!
Смуток на твбйому
Ясному личеньку.
Із небозвідної
Стежки погідної
Важко глядіть тобі
В море бездонне,
В людськості бідної
Горе безсонне.
Місяцю-князю!
В пітьмі будущего,
Знать, ти шукаєш
Зілля цілющого,
Зілля, що лиш цвіте
З-за райських меж...
Ох, і коли ж ти те
Зілля найдеш?..
16 июля 1883